

3. Препоръка относно ролята на местните и регионални обществени посредници/омбудсмани за защита на правата на граждани

(Препоръка 61 (1999) на Конгреса на местните и регионални власти в Европа към Съвета на Европа, приема на 17 юни 1999 г.; извлечение от *Официален вестник* на Съвета на Европа, юни, 1999 г.)

Конгресът,

1. Като се позовава на основните текстове, приеми от Комитета на министрите и по-конкретно:

2. Препоръка №. R (85) 13 относно институцията омбудсман;

3. Резолюция (85) 8 относно сътрудничеството между омбудсманите на държавите-членки и между тях и Съвета на Европа;

4. Препоръка №. R (97) 14 относно установяването на независими национални институции, отговорни за утвърждаването и защитата на човешките права;

5. Резолюция (97) 11 относно сътрудничеството между националните институции на държавите-членки, отговорни за утвърждаването и защитата на човешките права, и между тях и Съвета на Европа;

6. Като взема предвид Основна препоръка № 23 и параграф 72 от заключителния доклад на Комитета на висшите длъжностни лица;

7. Като отчита различните дейности на Съвета на Европа във връзка с Кръглите маси на европейските омбудсмани във Флоренция (7-8 ноември 1991 г.), Лисабон (16-17 юни 1994 г.), Лимасол (8-10 май 1996 г.) и Малта (октомври 1998 г.);

8. Във връзка с резултатите от конференцията "Улесняване на достъпа на граждани до защита на техните права: омбудсманът на местно и регионално ниво" в Месина (Италия, 13-15 ноември 1997 г.);

9. Смята, че в отношенията между граждани и държавните органи се появяват усложнения и затруднения, които могат да доведат до конфликти, а граждани са в неизгодна позиция спрямо държавните органи;

10. Отчита, че нарастващата сложност на административните структури, пречките създадени от незадоволителните отношения между граждани и длъжностните лица, и пречките, стоящи пред граждани, когато се отнесат до административния съд са причина за нарастваща

загриженост от страна на държавните органи и най-вече на органите на местното и регионалното управление;

11. Подчертава, че гражданиите на Европа във все по-голяма степен губят интерес към управлението на обществените въпроси и се дистанцират от държавните органи и услуги;

12. Смята, че повечето граждани на Европа желаят по-ефективно функциониране на държавните органи, по-лесен и надежден достъп до административните процедури и съответстващи средства за удовлетворение;

13. Обръща внимание на факта, че съдебните институции в редица държави са претоварени, което ги възпрепятства при установяването на лошо управление и налагането на ефективни наказания в случай на необходимост;

14. Твърди, че институцията омбудсман (на европейско, национално, регионално, областно и общинско ниво) спомага за укрепването на системите за защита на човешките права и за подобряването на отношенията между държавните органи и гражданите;

15. Заявява желанието си да подкрепя и насърчава всички дейности, насочени към по-добра защита на гражданиите и функциониране на държавните органи;

16. Отчита, че няколко от държавите-членки на Съвета на Европа вече са учредили омбудсмански служби и редица европейски общини и региони са назначили свои омбудсмани;

17. Смята, че в светлината на опита, придобит в тези държави, дейността на омбудсмана, особено на местно и регионално ниво, спомага значително:

- да се избегнат дългите и скъпоструващи съдебни процедури и по този начин да се намали броя им и да се преодолеят разликите между гражданиите и държавните органи;
- да допринесе за справедливостта, зачитането на законите, правата на малцинствата и готовността за удовлетворяване на потребностите на гражданиите;
- да се повиши прозрачността и ефективността на администрацията и качеството на обслужването, т.е. да се насърчи доброто управление.

18. Изразява съжаление, че в повечето държави-членки на Съвета на Европа гражданиите не са информирани в достатъчна степен за съществуването на тази институция или за възможността тя да бъде учредена;

19. Удовлетворява желанието на участниците в конференцията в Месина, особено на онези, в чиито държави все още не съществуват средства за защита на гражданите и които апелираха за създаване на институцията омбудсман в техните държави, особено на местно и регионално ниво;

20. И във връзка с ръководните принципи на институцията омбудсман, приети с Резолюция № 80 (1999);

Препоръчва:

I. Правителствата на държавите-членки, които все още нямат институция от този тип:

21. Да подкрепят създаването на омбудсмански служби на национално, общинско и регионално ниво и да гарантират способността на местните и регионални органи на управление за подобряване защитата на гражданите и малцинствата, спазване на законите, оптимизиране управлението на обществените въпроси и работата на управленските структури чрез съответните правни и финансови средства;

II. Правителствата на държавите-членки, които вече имат институция от този тип:

22. Да предприемат мерки за въвеждането ѝ на местно и регионално ниво и надлежно да информират гражданите за естеството на институцията и възможностите, които тя предлага.